Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro

www.noul-ierusalim.ro

215

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei stătători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Putna.

Editura RO-EMAUS București 2014

ianuarie – martie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu

Grăiesc şi spun: pământul şi neamul român sunt în planul lui Dumnezeu cel pentru sfârşit de timp şi pentru biruinţa Domnului peste popoare, şi toate limbile şi noroadele toate vor privi la slava Mea cea de la sfârşit de timp şi vor căuta după ea şi-Mi vor da slavă, căci vor cunoaşte pe Domnul, precum este scris, şi se vor sui aici şi vor lua învăţătura vieţii de pe munte înalt, vor lua din râul vieţii, căci din el se va adăpa pământul tot şi va odrăsli cer nou şi pământ nou, şi aceasta vesteşte acum Duhul Adevărului. Amin.

pagina 7

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameşului şi a fariseului

Eu sunt Cel ce sunt. De-a dreapta Tatălui Savaot stau în cereştile locaşuri şi Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în al Cărui nume grăiesc peste pământ.

Grăirea lui Dumnezeu cu omul ar fi să fie cea mai mare, cea mai aşteptată bucurie a omului, aşa cum şi este grăirea Mea pentru toţi cei care Mă cunosc în acest cuvânt din zilele acestea, căci M-au aflat şi Mă întâmpină cu dor şi cu bucurie când vin, când în sărbători Îmi fac coborârea şi las pe pământ cuvântul lui Dumnezeu. Cu dor Mă las pe nor purtat deasupra grădiniţei cuvântului Meu din mijlocul pământului şi al neamului român, şi cu duhul plin de dor grăiesc din mijlocul acestui neam. Munte de Tabor este pământul român în mijlocul pământului, căci Dumnezeu Se slăveşte în cuvânt de pe acest munte, şi am făcut înălţime

cerească acest petecuţ de pământ, peste care glasul Meu coboară şi se aşează în cartea sa din zilele acestea, cartea Cuvântului lui Dumnezeu.

Am un brăţişor de fii pregătiţi de Mine ca să fie în credinţă, în darul credinţei sfinte pentru venirea Mea cea de la sfârşit de timp şi Mă întâmpină aceştia când cobor glasul Meu în mijlocul lor, şi Mă dau ei apoi celor ce Mă aşteaptă când cobor aici ca să fiu împărţit. Toţi cei ce voiesc, după ce aud de venirea Mea de azi în cuvânt pe pământ, pot afla această cărare pe care vin ca să fiu împărţit apoi cu vestea Mea, cu grăirea Mea cea de azi.

Dar de ce vin Eu pe pământ cuvânt? Vin pentru că aşa este scris, să vin şi să Mă audă viii şi morţii, să Mă audă cei din morminte şi să învieze, precum este scris în Scripturi cuvântul gurii Mele acum două mii de ani după ce M-am născut din mamă Fecioară şi am crescut şi M-am mărturisit apoi Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat în mijlocul poporului Israel, care M-a luat şi M-a răstignit pe cruce ca să Mă stârpească din mijlocul lui, precum era proorocit din timp să săvârşească acest păcat neamul cel necredincios al lui Israel, dar din care Eu Mi-am ridicat ucenici creştini care au purtat numele Meu pe pământ şi Mi-au fost mărturisitori şi M-au lăsat din unii în alţii Dumnezeu venit în trup pe pământ.

Dar de ce vin Eu acum cuvânt pe pământ? Vin să-i amintesc omului de Mine, Cel ce am spus acum două mii de ani că iarăşi voi veni şi voi fi cu oamenii prin cei ce Mă vor întâmpina şi Mă vor mărturisi lor, celor ce vor crede, iar cei ce cred, este scris că le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu şi să-L urmeze pe Domnul cu pasul vieţii lor.

O, fii ai oamenilor, nu luaţi de la voi pe Fiul lui Dumnezeu, ci luaţi-L din cer, din venirea Lui cuvânt peste pământ, că vă ies în întâmpinare ca să nu vă rătăciţi pe voi înşivă neştiind cum să-L cunoaşteţi pe Domnul şi luând din voi fără să fiţi povăţuiţi de sus pentru aceasta.

O, e mare primejdie aceasta peste pământ şi peste om. Nu ştiu oamenii care-L caută pe Dumnezeu, nu ştiu de unde să ia şi să aibă pe Domnul. O mulţime de obiceiuri strâmbe s-au ivit în calea oamenilor spre ispitirea şi spre rătăcirea şi mai mare a lor, faţă de calea Domnului cu omul. Eram în mijlocul poporului Israel acum două mii de ani şi grăiam celor credincioşi şi celor necredincioşi şi le spuneam celor făţarnici care se bizuiau pe Moise: *«Eu slavă de la oameni nu primesc, dar v-am cunoscut că n-aveţi în voi dragostea de Dumnezeu, căci dacă aţi fi crezut pe Moise M-aţi fi crezut şi pe Mine, căci el despre Mine a scris, iar dacă în scrisele lui nu credeţi, în cuvintele Mele cum veţi crede? Şi iată, are cine să vă învinuiască: Moise, în care voi v-aţi pus nădejdea»*, şi le-am mai spus lor: *«Eu am venit în numele Tatălui Meu, şi voi nu Mă primiţi, şi dacă va veni un altul în numele său, pe acela îl veţi primi».*

O, l-au primit şi îl vor primi mulţime de suflete pe antichrist, care vine în numele său, care dă să şteargă urmele şi numele Meu de pe pământ şi din oameni, şi acela vine în numele său şi nu vine în numele Tatălui Meu aşa cum am venit Eu şi aşa cum vin şi azi. O, e uşor de cunoscut acest vrăjmaş, căci Eu i-am învăţat de atunci şi până azi pe oameni şi, iată, şi azi spun tuturor celor ce vor vrea să nu se lase amăgiţi, şi le spun: *«îi veţi cunoaşte după roadele lor, căci pomul bun nu poate face roade rele şi nici pomul rău roade bune».*

I-am povăţuit pe cei ce cred venirea Mea cea de azi şi le-am spus să nu-l primească pe cel necunoscut lor, să nu-l primească în numele Meu, fiindcă Domnul

nu lucrează cu cel necunoscut ca să-i iasă omului în cale şi să-l călăuzească pe pământ. În toată vremea M-am descoperit din cei cunoscuţi a fi ai Mei celor sfinţi şi n-am lucrat cu necunoscutul în calea lor, ci am folosit chip şi grai cunoscut când am grăit şi M-am descoperit celor adevăraţi, celor ce M-au iubit, iar cei ce au luat de la străin, aceia nu L-au aflat pe Domnul, căci a venit un altul în numele său şi l-au primit pe acela, precum Eu am spus că vor păţi cei care n-au în ei dragostea de Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, deschideţi Scripturile şi veţi vedea în ele învăţătura Mea, care este înţelepciunea lui Dumnezeu, căci Eu când l-am tocmit pe Samuel cel mic ca să crească sub călăuzire şi să-l ridic prooroc al Meu şi să-l călăuzesc prin el pe Israel cel neascultător, am grăit copilului Samuel prin glas cunoscut lui şi l-am strigat din cer, şi nu prin glas străin am venit spre el, şi aşa M-am descoperit Eu preotului căruia i-a fost încredinţat Samuel ca să crească şi să slujească Domnului cu viaţa sa apoi, iar preotul a crezut că Domnul striga pe Samuel ca să-i grăiască lui şi celor spre care era el trimis cu cuvântul lui Dumnezeu în numele lui Dumnezeu şi nu în numele său, şi era cunoscut Samuel poporului Israel.

I-am povăţuit pe cei ce au cu ei venirea Mea în cuvânt în numele Meu şi le-am spus lor să nu primească în numele Meu pe cel necunoscut lor, să nu ia pe Domnul şi să nu grăiască de Domnul cu cei necunoscuţi lor. I-am învăţat să ia numai de la Mine povaţă pentru lucrarea Mea cu ei şi să se ferească de primejdia de care nu pot fi feriţi cei ce umblă fără povaţă pe câmp deschis şi fără ocrotire din cer peste credinţa lor, pentru învăţătura de peste ei. Eu sunt Cel ce cunosc partea cea dinăuntru a omului şi nu poate omul să-l călăuzească pe om, de vreme ce nu cunoaşte duhul omului, iar în ziua aceasta de duminică se pomeneşte prin biserică pilda vameşului şi a fariseului, doi oameni, care s-au suit la templu să se roage. Eu le ştiam gândul şi am cântărit după dreptate pentru fiecare, căci fariseul se ruga în sine şi zicea: *«Îţi mulţumesc, Doamne, că nu sunt ca şi ceilalţi oameni, răpitor, nedrept, adulter sau ca şi acest vameş, căci eu postesc două zile pe săptămână şi aduc zeciuială din tot câştigul*

meu», iar vameşul stând deoparte smerit, nu-şi înălţa ochii spre cer, ci doar îşi bătea pieptul şi zicea: *«Dumnezeule, fii milostiv cu mine, cel păcătos»*. I-am cântărit pe cei doi, cărora le-am văzut purtarea şi gândul şi am hotărât apoi, căci faţă de fariseu, vameşul s-a coborât mai îndreptăţit la casa sa, fiindcă aşa este scris: *«oricine se înalţă pe sine se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine se va înălţa»*. Iată, Eu sunt Cel ce cunosc omul pe dinăuntru, gândul lui, mintea lui, iar omul nu poate aceasta decât dacă ia de la Dumnezeu când îi dă să aibă şi să ştie.

O, de câte ori nu aud acest fel de cuvinte cei ce merg la biserică, dar iată, nu se smeresc oamenii, n-are cine să-i înveţe pe oameni aşa cum îi învăţ Eu, Cel ce ştiu şi descopăr gândurile lor.

O, fii ai oamenilor, nu oricum puteţi fi voi călăuziţi dacă voiţi să fiţi fii ai lui Dumnezeu şi să primiţi această putere de a fi ai Lui apoi. O, ies în calea voastră oameni cărora nu le ştiţi gândurile şi purtările şi dau să vă înveţe şi să vă tragă spre Domnul, zic ei, dar voi nu cunoaşteţi gândurile lor, trufia lor de farisei făţarnici, şi pe care Eu nu-i trimit spre voi, ci vin ei, vin în numele lor şi vin cu aluatul lor. O, nu-i primiţi pe aceştia, nu-i mai primiţi! Amintiţi-vă de cei din vremea trupului Meu, şi mai apoi de după învierea şi întoarcerea Mea la Tatăl, căci erau de toate felurile şi se certau pentru mintea lor, şi unii credeau în înviere, iar ceilalţi nu credeau, sau unii credeau în înger, iar ceilalţi nu. O, numai duhul descoperirii este duhul care lucrează venit de la Dumnezeu şi care se adevereşte apoi, şi toate cele de la Dumnezeu stau pe baza mărturiei, toate se zidesc prin mulţi martori şi se descoperă lucrând apoi spre mântuirea multora.

O, păziţi-vă de cei ce nu le ştiţi cugetul şi purtarea şi lucrarea. Eu sunt Cel ce ştiu gândul omului, iar omul să ia de la Mine, nu de la om, că iată, vin în calea omului şi-i grăiesc lui, iar Duhul lui Dumnezeu este duhul mărturiei, şi am spus că pe cei ce vin în numele lor îi veţi cunoaşte după roadele lor, Eu aşa am spus.

O, trebuie tot timpul învăţătură ca în cer peste cei credincioşi, iar ei să fie cuminţi şi să mănânce de pe masa lor, căci vremea este cu multă minciună prin cei ce sunt fiii minciunii, fiii lui antichrist, împăratul acestui veac trecător. O, fericiţi sunt cei ce rămân în cuvântul Meu, care îi poartă pe ei spre cer, spre împărăţia cea de sus, şi iată, am grăit în ziua aceasta şi am lăsat învăţătură pentru pază sfântă, pentru smerenie sfântă, ca nu cumva duhul rătăcitor de om să aibă putere să lucreze peste om împotriva lui Dumnezeu înăuntrul omului.

Acum, pace ţie, poporul Meu care Mă sprijineşti pentru venirea Mea cea de azi cuvânt de veghe peste cei de pe pământ, care Mă primesc în numele Tatălui Meu când vin! Eu nu lucrez prin acest cuvânt în chip necunoscut. Venirea Mea cea de azi este bine aşezată pe mărturia ei şi pe martori şi are putere, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu sunt Cel ce sunt, şi grăiesc în acest cuvânt în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în al Cărui nume grăiesc peste pământ, iar numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu.

O, pace ţie, poporul Meu care Mă primeşti când vin cuvânt peste pământ! Iar acum ia-Mă şi Mă dă celor ce veghează în calea Mea ca să Mă ia de la tine când Mă fac cuvânt aici la izvor. O, să nu ceri de la Mine plată pentru truda cu care Mă împarţi, căci Eu sunt Cel ce voi răsplăti truda ta cea pentru Mine în ziua Mea de slavă, slava Mea şi a ta, ziua la care Eu şi cu tine lucrăm şi o apropiem, şi va fi ea ziua Domnului, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 ianuarie/9 februarie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan

Între cei din cer este sărbătoare, căci cerul este patria sfinţilor şi viaţă fără de sfârşit, sărbătoare fără de sfârşit, iar în ziua aceasta se sărbătoresc arhiereşte cei trei arhierei strânşi una în cer, Vasile, Grigorie şi Ioan. Eu, Domnul, în mijlocul sfinţilor Mei în cer, aşa cobor pe pământ cuvânt, din mijlocul sfinţilor Mei, şi cu ei cobor. Precum în cer, aşa şi pe pământ este priveliştea Mea cu sfinţii, dar cele ce se văd sunt acoperământul nevăzutelor lui Dumnezeu, care sunt din vecii ca şi Dumnezeu.

Cuvânt arhieresc coboară azi pe pământ, cuvânt cu putere. Binecuvântare arhierească rostesc Eu, Domnul, peste poporul cuvântului Meu, care-Mi face primirea când vin şi cuvintez. Se miră mulţi că Dumnezeu grăieşte cu oamenii pe pământ, dar a venit această vreme, care este scrisă să vină, iar cine ştie să citească în Scripturi, acela ştie să şi înţeleagă, fiindcă înţelepciunea creşte în cei ce citesc de la Dumnezeu, precum este scris pentru cei ce cu deamănuntul cercetează cartea ca să ştie, şi ca să se aşeze în sfinţenie cei care citesc de la Dumnezeu.

Mă fac cuvânt peste pământ ca să-l înţelepţesc pe om şi mult să-l înţelepţesc şi mult să crească înţelepciunea Mea pe pământ şi în om. E greu să-l dau deoparte pe om cu înţelepciunea lui, după ce el stă de şapte mii de ani mai mare ca Dumnezeu prin neascultarea lui de Dumnezeu. Nu ascultă de Dumnezeu omul, îi este greu să asculte. Îi este greu şi lui Dumnezeu de la atâta neascultare a omului. Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt şi stau pe nori de slavă şi-Mi las glasul auzit, ca să fie aşezat în cartea sa cuvântul Meu şi să fie împărţit ca să crească înţelepciunea lui Dumnezeu peste oameni pe pământ. Grăiesc duios, căci cel îndurerat este duios, este aplecat, este blând, iar altă faţă nu are cel îndurerat, după adevărul acestui cuvânt, după înţelesul lui Dumnezeu al celui îndurerat.

Durerea după Dumnezeu, aceasta aşteaptă să vadă pe pământ sfinţii Mei. Acest fel de durere Mă aduce pe Mine lângă om ca să fiu pe pământ cu oamenii şi să pot grăi lor cuvântul durerii Mele după om. O, nu e bine numai Domnul să aibă durere după om, ci e bine să aibă şi omul durere după Dumnezeu. Eu dacă am durere sunt duios, sunt aplecat, sunt blând, şi tot aşa şi grăiesc cu omul. A ajuns să fie rugăciunea lui Dumnezeu înaintea omului mai mare, mult mai mare şi mult mai multă decât rugăciunea omului înaintea Domnului, în timp ce sfinţii Mei aşteaptă după Mine, aşteaptă învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie pentru ca să se întregească numărul celor scrişi în cartea vieţii fii ai veşniciei cu Domnul şi să înceapă sărbătoarea zilei Domnului, biruinţa cea de la sfârşit, biruirea celui din urmă vrăjmaş al Domnului, şi apoi slava veciei peste tot şi peste toate. Amin.

Pace ţie, poporul Meu! Dacă nu te-aş fi zidit, dacă nu te-aş fi avut, la cine ar fi fost să vin ca să pot să vin cu acest cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp? O, mulţi se bucură cu duhul că Eu sunt şi că tu eşti al Meu şi că pot să vin la tine pe pământ cuvânt ca să Mă ia de la tine cei ce Mă caută şi Mă află aici venind şi cuvântând. E mare minune lucrarea Mea cu tine pe pământ cuvânt, numai că această minune este pentru cei ce cred. O, dacă cei ce se cred cu Dumnezeu, dacă ar citi ei cu deamănuntul Scripturile cele despre Mine le-ar creşte înţelepciunea cea

de sus şi s-ar aşeza în legile credinţei şi ale sfinţeniei pentru Domnul, căci este scris: *«Îl vor vedea pe Domnul numai cei ce sunt asemenea Lui, şi fără de sfinţenie nimeni nu va vedea pe Domnul».*

Sfinţii Mei cei trei ai zilei de azi aşează acum lângă grăirea Mea de azi cuvântul lor de iubire şi de zidire a bisericii Mele şi stau înaintea Mea cu rugă dulce, că-Mi văd durerea şi dorul, şi sunt asemenea Mie cei ce-L văd pe Domnul şi sunt ei sfinţii Mei. Amin.

— Iubirea de Tine, o, Doamne, ne-a fost durerea, iar durerea de Tine ne-a fost iubirea şi ne-a ţinut mereu în lucrul Tău cel sfânt al zidirii bisericii Tale cât am stat lucrători ai Tăi pe pământ, iar acum în cer stăm rugători înaintea Ta pentru truda Ta cea multă, Doamne, pentru paza bisericii, pe care o mai ai cu adevărat prin multa Ta lucrare peste cei credincioşi, şi apoi pentru învierea multora prin credinţă, Doamne. Tu eşti Semănătorul, iar omului trebuie să-i odrăslească şi să-i crească şi să-i rodească credinţa, Doamne, iar credinţei îi trebuie hrana ei apoi, şi în ea pe toate ale creşterii ei.

O, eşti îndurerat şi eşti duios şi aplecat şi blând. Frumoasă este viaţa şi faţa şi purtarea celui ca şi Tine îndurerat, şi ne rugăm de oameni să caute cu durerea aceea care seamănă cu a Ta, căci durerile pe care le au ei sunt plata păcatelor lor, nu sunt ele durere după Dumnezeu, o, nu sunt.

Îi îndemnăm pe oamenii de pe pământ şi le spunem lor aşa: Citiţi şi cercetaţi cu deamănuntul sfintele Scripturi şi cereţi de la Dumnezeu înţelepciunea cea din ele a Duhului Sfânt, Care nu Se dă cu măsură celor ce cred şi caută după Domnul. Dacă vreţi să vă aşezaţi viaţa pe cale, nu uitaţi că numai una este calea vieţii: Iisus Hristos, iar cuvântul Lui este scris în Scripturi, şi trebuie cercetat cu deamănuntul cuvântul Lui. O, iată-L pe Domnul apoi venind cuvânt pe pământ cu mult duh de trezire, cu multă învăţătură de viaţă şi de veghe pentru viaţă, şi nu e mult cuvântul Lui cel de azi, căci viaţa ca să fie ea, are nevoie de multă, multă veghe din cer peste ea, şi are mereu, căci de pe pământ nimeni nu veghează peste om ca să aibă el viaţă şi să nu cadă de pe calea ei apoi.

Pe pământ oamenii citesc cărţi şi reviste şi ziare scrise de oameni. O, fii ai oamenilor, citiţi cărţile sfinţilor, nu ale oamenilor! Citiţi de la Dumnezeu şi de la sfinţi, căci diavolul este împărat mare peste voi şi nu-l puteţi păcăli decât desprinzându-vă de el cu viaţa şi cu pasul, ca să fugă el de voi apoi. Diavolul se teme numai de sfinţi. Nu-i place lui cu omul sfânt, şi îi place cu cel păcătos, cu cel despărţit de Dom-

nul prin păcat, iar noi, sfinţii Domnului, am zidit pe pământ pe Domnul în om şi ne-am luptat cu diavolii ca să-i smulgem de sub ei pe oamenii furaţi de ei, căci omul este zidirea lui Dumnezeu prin sufletul lui, care este de la Dumnezeu în trupul omului.

O, Doamne, rostim binecuvântare arhierească peste poporul cuvântului Tău. Întăreşte-l pe el mereu, căci el este în slujba Ta aşezat, şi aceasta are el de lucrat pe pământ, şi are de împărţit pe Domnul la oameni când Tu vii şi le pui pe masă hrană din cer, şi pe care ei trebuie s-o împartă peste tot, ca să aibă cei ce caută şi să mănânce ca să crească în ei înţelepciunea Ta, o, Doamne, căci aşa este scris pentru cei ce iubesc sfinţenia Ta în ei. Amin.

O, ridică-Te cu armie cerească în zilele acestea de cumpănă peste neamul român şi smulge, Doamne, minciuna şi pe slujitorii ei, care s-au aşezat pe tronul ţării cu lucrarea minciunii. Ţara română este ţara Ta, nu a lor, nu a celor mincinoşi. O, scoală-Te şi ia-Ţi vitejii şi curăţă cu ei de duşmanii ei această patrie, şi le dă ochi cereşti românilor ca să se ridice şi să dea de peste ei pe cei ce pun la cale răul ei ca să fie ea ţara lor, dar ea este ţara Ta şi vor da de Tine deasupra ei cu veghe şi cu sfinţii şi vei birui Tu pentru ea, căci aşa este scris pentru ea, iar Tu eşti Dumnezeul ei, o, Doamne.

Iar acum Te rugăm cu duh duios, e vremea dreptăţii Tale şi scoală-Te cu toate puterile şi oştirile cereşti şi fii Tu Dumnezeul ei, biruitor pentru ea, Domnul, Care împărăţeşte pe acest tron, căci ţara română este tronul Tău, pe care stai cuvântând cuvântul Tău cel de la sfârşit de timp, şi trebuie s-o dezrobeşti, Doamne, şi s-o ridici pe ea în slava Ta, în duhul iubirii de Dumnezeu. Aceasta ne este stăruinţa înaintea Ta în ziua noastră de serbare între sfinţi. Amin.

—— O, amin, amin grăiesc peste neamul român: voi da întărire şi putere din cer cârmaciului acestui neam, ostaşului Meu, care stă la cârma neamului român veghind cu mare iubire de neam. Îl voi îmbrăca în putere de sus să înfigă ancora şi să scoată corabia din primejdie, aruncând spre cer nădejde mare şi înfigând salvarea pământului român în Duhul Domnului ca să nu piară, ca să nu se răstoarne corabia în vremea acestei grele furtuni, şi apoi să ridice spre cer mersul corăbiei şi să lase ancora în mâinile Mele, căci Eu, Domnul, sunt pe catarg şi veghez învăluit în curcubeu, iar sfinţii Îmi dau slavă şi aşteaptă biruinţa Mea cea mare din mijlocul pământului şi neamului român, căci Tatăl M-a trimis aici, de unde am lucrat la început, iar acum se uneşte începutul cu sfârşitul şi-Şi ridică Domnul pe culmi biruinţa Sa, iar omul cel îndărătnic să se umilească. Amin.

Grăiesc şi spun: pământul şi neamul român sunt în planul lui Dumnezeu cel pentru sfârşit de timp şi pentru biruinţa Domnului peste popoare, şi toate limbile şi noroadele toate vor privi la slava Mea cea de la sfârşit de timp şi vor căuta după ea şi-Mi vor da slavă, căci vor cunoaşte pe Domnul, precum este scris, şi se vor sui aici şi vor lua învăţătura vieţii de pe munte înalt, vor lua din râul vieţii, căci din el se va adăpa pământul tot şi va odrăsli cer nou şi pământ nou, şi aceasta vesteşte acum Duhul Adevărului. Amin.

O, pace ţie, popor al cuvântului Meu! Ia-Mă şi Mă împarte şi Mă dă peste tot! Eu sunt Alfa şi Omega, iar tu eşti sluga Mea de care Mă sprijin. Eu sunt Cel ce sunt şi Cel ce vin la tine, ca să vin. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

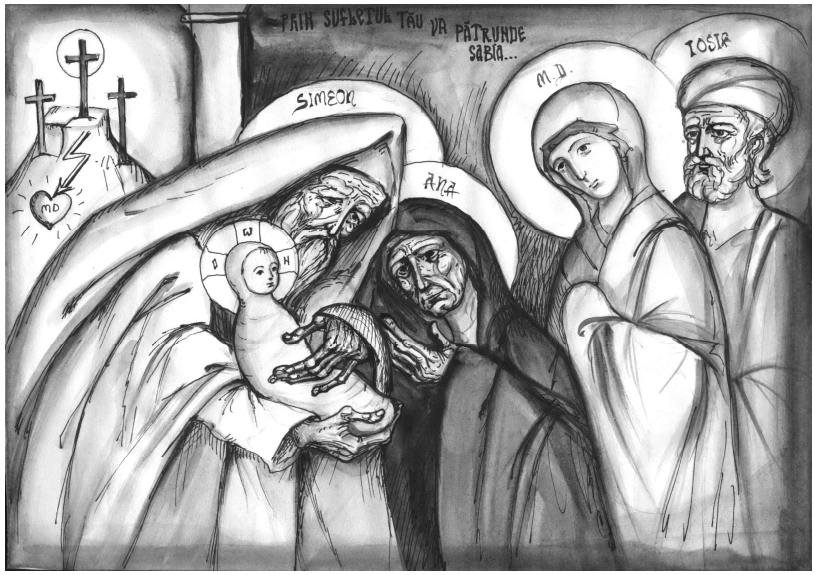
Sunt întâmpinat în sărbători, după veghea pe care am aşezat-o să stea în întâmpinarea Mea, iar Eu sunt tot o veghe pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos. Iarăşi vin pe pământ, căci este sfârşit de timp. Acum două mii de ani, după patruzeci de zile de la învierea Mea, M-a luat norul slavei Domnului şi M-a suit la Tatăl şi M-am aşezat de-a dreapta Lui, unde-Mi era locul din vecii, iar îngerii slavei Mele le-au spus celor de faţă atunci: *«Acest Iisus, pe Care L-aţi văzut voi suindu-Se la cer pe nor, astfel va şi veni, precum L-aţi văzut suindu-Se»*. O, aşa vin acum, la sfârşit de timp, aşa precum s-a vestit atunci vin. Pe norul slavei vin, şi din el Mă las cuvânt peste pământ. În mijlocul grădiniţei cuvântului Meu de pe vatra neamului român, loc pregătit de Mine, aici coboară glasul Meu, şi se aşează în cartea sa cuvântul gurii Mele şi sunt apoi împărţit peste pământ.

Cobor zi de praznic sfânt şi Mă aşez cu ea în carte. După patruzeci de zile de la naşterea Mea, acum două mii de ani, M-au luat mama Mea Fecioara şi Iosif şi M-au dus după datină la templu ca să Mă închine Domnului după legea întâiului născut. Numai Eu M-am născut din mama Mea Fecioara, numai Eu, şi naşterea Mea a fost minunată, căci aşa cum am fost aşezat în pântecele ei fecioresc prin cuvântul Duhului Sfânt binevestitor prin înger, o, tot aşa M-am şi născut, nestricând nicicum trupul Fecioarei mamă, dar aceasta nimeni n-a putut să înţeleagă atunci, iar dacă Zaharia, căruia îi închinase Dumnezeu această taină, dacă el a crezut aşa, nu l-au mai lăsat în Israel necredincioşii acestui popor, ci l-au trimis la Tatăl, după obiceiul răutăţii şi al necredinţei lor asupra profeţilor, dar Domnul a mers mai departe cu tainele Lui lucrătoare pe pământul lui Israel cel necredincios.

M-a luat mama Mea Fecioara şi M-a închinat Domnului după datină, şi am stat în ziua aceea în braţele dreptului Simeon, căci trebuia să vadă el pe Domnul cu ochii lui, după ce s-a îndoit de naşterea prin Fecioară a Fiului lui Dumnezeu pe pământ, şi când a primit făgăduinţa că nu va pleca de pe pământ până nu va vedea cu ochii lui minunea acestei taine.

O, cum aş mai fi putut fi Eu, Cel venit, Dumnezeul omului căzut din rai, dacă s-ar fi petrecut întruparea şi naşterea Mea apoi ca şi a omului născut din omul care a fost făcut, şi nu născut? Eu eram

Unul născut din Tatăl mai înainte de toţi vecii, şi a fost apoi să vin pe pământ şi să Mă aşez în pântece fecioresc şi să Mă nasc ca în cer, nu ca pe pământ, şi să fiu fără de păcat venit pe pământ, şi tot fără de păcat să fie şi Fecioara pentru naşterea Mea, căci ea L-a purtat pe Dumnezeu în pântecele ei şi L-a născut Om, ca să poată fi răstignit apoi Dumnezeu-Omul şi să răscumpere prin învierea Sa apoi pe omul cel pierdut din Dumnezeu, de două ori pierdut, căci omul şi-a risipit apoi viaţa, smulgându-se de sub Tatăl său şi dându-se duhului vrăjmaş pe Dumnezeu şi pe om, slujbaş făcându-se după pofta acestuia.

O, dar ce frumos am arătat Eu întoarcerea omului la Tatăl, salvarea lui, când am grăit acum două mii de ani despre pilda trecută mâine în calendar în zi de duminică, pilda fiului risipitor, care şi-a cerut dreptul de moştenire şi s-a dus cu el cu tot să-l cheltuiască departe de casa tatălui său, în casele celor păcătoşi şi căzuţi de la Domnul!

Omul a căzut din rai, căci singur s-a smuls din sânul Tatălui său şi s-a aşezat pe pământ şi şi-a cheltuit viaţa şi trupul şi harul, dar la întoarcerea lui l-a întâmpinat Tatăl, din pricina pocăinţei făcută înaintea Tatălui, după ce a ajuns gol de viaţă din cer în mijlocul oamenilor născuţi din oameni.

Acum două mii de ani am ieşit întru întâmpinarea omului, am ieşit prin învierea Mea ca să aibă şi omul înviere. A fost scris să Mă fac Om născut pe pământ şi să fiu răstignit şi să înviez apoi, şi pentru om a fost să fie toate aceste taine săvârşite odată cu venirea Mea în trup pe pământ. O, nu-i ajută omului cele de pe pământ, pentru care el trudeşte, nu-i ajută decât dacă le foloseşte atât şi aşa cât le-am folosit Eu după ce M-am făcut om, numai că omul a fost fiul risipitor şi nu şi-a cheltuit viaţa în slujba lui Dumnezeu, ci în petreceri s-a învăţat el să-şi petreacă viaţa. Dar învăţătura Mea a fost mereu pe pământ prin prooroci şi prin apostoli apoi, şi iată, este ea şi azi prin însăşi venirea Mea cuvânt peste pământ, prin însăşi apostolia Mea, a gurii Mele, ca să-l învăţ pe om cum să petreacă pe pământ pe calea întoarcerii lui spre Tatăl, calea pocăinţei, pentru ca să-l înfieze iarăşi Tatăl, după ce omul a greşit.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiule mult povăţuit, e greu fără Dumnezeu, e greu de om, şi iată, nu-i este frică omului, nu-l cuprinde frica, decât după ce rămâne sărac şi gol de toate cele şi strigă el apoi la Tatăl după salvare, iar Tatăl văzându-i căutarea Se apleacă cu milă.

O, nu-i foloseşte omului viaţa fără Dumnezeu în petrecerea lui pe pământ, dar cine să-i spună lui aceasta? Aşadar, fiilor, căutaţi să fiţi siguri în toată clipa că Domnul este cu voi şi că voi sunteţi cu El, iar pentru aceasta trebuie să aveţi grijă multă să nu fie cu voi sau între voi ceva care să-L poată slăbi şi alunga pe Domnul din voi şi de lângă voi. Căutaţi să aveţi iubirea Lui mereu, iubire frumoasă, fiilor, căci iubirea nu este rece, ci este cea care se dăruieşte cu totul. Ea nu are putere şi lucrare şi faţă, decât atunci când ea se împarte. O, căutaţi pentru faţa iubirii în voi, căutaţi să nu vă faceţi rost de nemulţumire, căci acest păcat atrage după el păcatul judecăţii asupra semenilor voştri apoi. Faceţi-L pe Domnul părtaş cu voi în toată clipa, măi fiilor, ca nu cumva să aveţi clipe goale de Dumnezeu, clipe de deşertăciune, fiilor.

O, să nu fie risipite clipele voastre. Strângeţi-le în cer, în Domnul. Adunaţi-vă într-un gând toţi, mereu, mereu aceasta, fiilor. Am stat şi am privit la strângerea voastră şi la hrana cea pentru ea de la unul la altul. Tot darul desăvârşit vine prin uni-

rea dintre voi, prin gândirea la fel, fiilor. A gândi la fel este a gândi ca Hristos, aşezând între voi poruncile dragostei lucrătoare, căci porunci trebuie să fie peste voi însuşirile dragostei de sus în voi şi între voi, iar Eu am înnoit porunca dragostei şi am spus: *«Poruncă nouă vă dau vouă, să vă iubiţi unul pe altul aşa cum v-am iubit Eu»*, iar Eu v-am iubit răscumpărându-vă prin jertfa Mea cea pentru voi.

O, fiilor, fiilor, primiţi-vă unii pe alţii pentru toate cele ce trebuie să fie frumoase în voi şi între voi, şi numai aşa veţi cugeta la fel, ca Hristos şi în Hristos veţi cugeta, şi veţi fi una prin aceasta, precum Eu una cu Tatăl sunt. Amin.

O, nu pot să nu grăiesc cu voi durerea Mea, care se ridică la cer din mijlocul neamului român. O, ce război! Dorul de scaune şi de putere îi macină pe cei ce se războiesc înaintea poporului român. O, fiilor, o, pe ce mâini a căzut ţara Mea românã! Voiesc să iau de peste ea pe aceşti duşmani şi s-o scol spre biruinţă. Voiesc să trezesc acest popor şi să-i dau îndemnul să se apere în faţa acestor duşmani. Suspin cu jale. Suspinaţi şi voi, fiilor. E neamul român prins sub vicleşugul celor ce şi-au tras sub ei scaune ca să stea pe ele în numele poporului, şi iată, calcă ei peste soarta acestui neam mâncând şi bând şi petrecând şi războindu-se între ei pentru întâietate, iar Eu suspin cu jale. O, al Meu este neamul român, şi nu al lor, iar ei sunt duşmanii acestui neam. Eu, Domnul, spun aceasta.

O, popor al cuvântului venirii Mele, hai să stăm de veghe, fiilor. Să se întoarcă la Domnul poporul român! Să audă el glasul cuvântului Meu şi să asculte de Dumnezeu acest neam, că e neamul la care Eu M-am întors trimis de Tatăl după două mii de ani de la întâia Mea venire pe pământ. Eu, Domnul, ies în întâmpinarea lui şi îl strig mereu.

O, auziţi-Mă, fii români! Intraţi sub mantia Mea până ce urgia va trece, până ce Eu, Domnul, voi birui pentru voi împotriva acestor vrăjmaşi de neam. Fiţi credincioşi acestui cuvânt, fiţi credincioşi, fii români, căci Domnul veghează peste voi cu lucrul şi cu cuvântul Său cel sfânt. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoşatei Judecăţi şi sărbătoarea sfântului sfinţit mucenic Haralambie

În zi de duminică Îmi las glasul peste grădiniţa cuvântului Meu şi-Mi am la veghe străjerii, care-Mi deschid ca să intru în carte, cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cea de la sfârşit de timp, cuvântul lui Dumnezeu.

Sunt Fiul Tatălui Meu Savaot şi am lucrare de Fiu, căci sunt ascultător Tatălui Meu şi sunt Cuvântul Lui, de vreme ce aud şi văd cuvântul Lui, lucrarea Lui şi dorirea Lui. Sunt purtător de Dumnezeu, purtător de Tatăl şi purtător de cuvântul Lui. O, ce frumoasă lucrare are Dumnezeu, ce frumoasă! Câtă iubire, câtă ascultare între Fiul şi Tatăl, cât har între Tatăl şi Fiul!

Grăiesc în ziua aceasta despre har, căci am lângă duminica înfricoşatei judecăţi, a cărei parabolă stă scrisă azi peste biserică drept învăţătură de pregătire peste creştinii care pornesc în curând postul cel de şapte săptămâni pentru întâmpinarea apoi a praznicului Învierii Mele, am sărbătorit astăzi între sfinţii cei mari, ar-

hierei şi mari purtători de har pe pământ, am pe sfântul mucenic Haralambie şi petrec cu el la masă de cuvânt în mijlocul poporului cuvântului Meu, născut din cuvântul Meu cel de azi.

Ne aşezăm la masă cu poporul cel credincios venirii Mele de azi, o, arhiereule sfânt. E mare sărbătoare pentru tine între arhiereii din cer, şi grăim în ziua aceasta despre har. Cât ai stat cu trupul şi cu lucrarea ta pe pământ a sălăşluit deasupra ta harul lui Dumnezeu şi te-a umbrit necontenit şi ai lucrat necontenit înaintea Mea şi înaintea bisericii, toate prin har, nu prin ştiinţă, nu prin învăţătură de pe pământ luată sau primită. O, ce frumoasă, ce mare ţi-a fost lucrarea şi smerenia inimii! Cei curaţi cu inima te-au iubit, iar cei semeţi te-au duşmănit. O, cei curaţi cu inima sunt umbriţi de harul lui Dumnezeu, iar cei semeţi şi duşmănoşi sunt lipsiţi de acest har, nu stă deasupra lor harul Meu cel frumos, cel care iubeşte şi iartă şi dăruieşte şi lucrează ca Dumnezeu în om pe pământ. Trecusei suta de ani şi mai bine. Era atunci vreme de prigoană peste creştini şi te-au luat oamenii împăratului cel fără de har peste el, cel duşmănos şi semeţ, şi te-au dus la mucenicie şi te-au trecut prin chinuri multe şi mari, iar tu, plin de har, te rugai Mie în vremea chinurilor tale, te rugai pentru iertarea lor, a celor duşmănoşi, te rugai pentru binele şi ajutorul din cer peste toţi cei buni şi răi, şi harul te umbrea de deasupra şi mulţi vedeau lucrarea harului şi-şi doreau să fie creştini, şi mărturiseau aceştia apoi credinţa lor în Unul Dumnezeu, Dumnezeul tău. O, hai să lucrăm cuvânt cu har şi să ne aşezăm cu el în carte pentru viaţa celor ce iau de la Dumnezeu cuvântul venirii Lui celei de azi, căci vremea aceasta a venit. Amin.

—— *O, veni-va vremea şi a şi venit, Doamne, şi ai venit cuvânt pe pământ, har mare deasupra pământului, deasupra oamenilor, Doamne, iar oamenii sunt de două feluri, unii curaţi cu inima, iar ceilalţi semeţi în duhul lor şi plini de rece şi de duşmănie pe calea Ta cu oamenii, o, Doamne.*

O, ce frumoasă lucrare ai, ce frumoasă, Doamne! O, câtă iubire, câtă ascultare între Tine şi Tatăl, cât har între Tatăl şi Tine! Dorirea Ta este acum să grăim despre har, şi e măreaţă dorirea Ta pentru ziua aceasta, căci azi se prăznuieşte bisericeşte venirea Ta pe pământ, o, Doamne, iar Tu ai vestit-o pe ea că va veni, şi iată, cuvântul Tău îşi arată împlinirea şi vii să-Ţi pregăteşti ziua slavei, «ziua venirii Fiului Omului întru mărirea Sa şi toţi sfinţii îngeri cu El, şezând Domnul pe jeţul măririi Sale şi adunându-se înaintea Lui toate neamurile, iar El îi va despărţi pe unii de alţii precum desparte ciobanul pe oi din capre şi va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga», *precum este scris.*

O, fericiţi cei curaţi cu inima, Doamne, fericiţi aceştia, căci peste ei poate lucra harul, poate să-i atingă lucrarea harului Tău şi să fie ei apoi fiii Tăi credincioşi, Doamne, şi să lucreze ei cu Tine ajutaţi şi plini de har bunătăţi multe pe pământ, bunătăţi din cer peste mulţi în numele Tău, Doamne. O, în numele Tău au lucrat şi lucrează prin harul Tău cei care vor fi daţi de-a dreapta Ta în ziua măririi Tale, iar Tu îi vei numi pe ei binecuvântaţii Tăi şi le vei spune lor că ai fost flămând şi însetat, străin şi gol, bolnav şi întemniţat şi că ei Te-au miluit, Doamne, miluindu-i ei pe cei ce sunt ai Tăi, pe fraţii Tăi prea mici, Doamne, şi le vei da lor spre moştenire împărăţia cea gătită lor de la întemeierea lumii, precum este scris.

O, fie omul cât de greşit, dar dacă

are iubire şi milă, acela este frumos la inimă şi are parte de umbrirea harului de sus peste el şi vine ziua credinţei lui plină de fapte şi de iubire de Dumnezeu şi de fraţii lui Dumnezeu, iar pentru aceasta eu m-am rugat Ţie, Doamne, pe pământ şi Ţi-am cerut har peste oameni, şi tot aşa Îţi cer şi în cer, căci harul Tău, lucrând de deasupra, îi dă omului putere şi iubire pentru Tine şi pentru semeni, Doamne.

Grăiesc acum poporului cuvântului Tău şi-i spun lui aşa, căci de la el iau mulţi învăţătura aceasta venită de sus odată cu venirea Ta cu sfinţii Tăi, şi-i spun lui aşa:

O, iubiţi umilinţa, fiilor, căci harul Domnului este numai deasupra celor umiliţi şi iubitori şi aplecaţi şi-i ţine în Dumnezeu, în iubire îi ţine, iar cei ce nu iubesc cu aplecare şi cu umilinţă nu sunt sub har, şi sunt lipsiţi de harul cel de sus. O, învăţaţi să cunoaşteţi când sunteţi părăsiţi de har şi când sunteţi umbriţi de harul cel de sus. Învăţaţi singuri aceasta din felul vostru de purtare cu fiecare clipă, şi veţi înţelege singuri când lucrează şi când nu lucrează de deasupra peste voi harul Domnului. O, rugaţi-vă apoi unii pentru alţii, rugaţi-vă pentru har. Când vreţi să primiţi bine de la cei din jur, rugaţi-vă Domnului să-i umple pe ei de lucrarea harului şi de frumuseţea cerului în ei, căci cei cu inima curată aşa lucrează, aşa se roagă, aşa aşteaptă să-i vadă pe semenii lor, cu cerul în ei aşteaptă să-i vadă pe ei, iar eu aşa m-am rugat, pentru toţi oamenii buni sau răi m-am rugat şi I-am cerut Domnului pentru ei harul şi umbrirea lor cu har.

Iar acum, Doamne, primeşte ruga mea pentru ei şi dă-le lor duhul rugăciunii pline de har aşa cum mie mi-ai dat, căci inima mea curată m-a ţinut sub această fericire a celor curaţi cu inima şi numai pe Tine Te vedeam în tot şi în toate, şi numai pe Tine Te doream în toate şi peste toate şi în toţi, Doamne. Şi Te rog, în zi de duminică Te rog, ţine sub harul Tău cel mult pământul şi neamul român şi dă acestui neam, dă-i har, Doamne, dă-i iubire, dă-i duhul umilinţei şi biruinţă să-i dai, şi plin de credinţă să-l aşezi înaintea Ta, pregătindu-l pe el mereu prin cuvântul Tău rostit peste el.

Har, har peste neamul român, har, har peste el, o, Doamne! Cu harul şi cu iubirea de oameni a Ta, a Unuia născut al Tatălui Tău Fiu, binecuvintează acest neam, acum şi pe vecii, Doamne, şi dă-i lui harul Tău, umilinţa mea să-i dai lui înaintea Ta şi a oamenilor, lucrarea inimii curate şi fericirea ei, fericirea celor ce vor vedea pe Dumnezeu, o, Doamne, o, Domnul meu iubit. Amin.

— O, pace ţie, curatul Meu, sfântul Meu! Inimioara ta a fost tot o iubire, şi curată şi mare ţi-a fost ea, şi te-ai împărţit cu ea în cer şi pe pământ şi ai cerut din cer şi ai împărţit pe pământ numai iubire, numai har, după cum şi numele îţi este. N-ai avut nimic de pe pământ în tine, şi ţi-a fost de ajuns harul Meu, care te-a umbrit de deasupra, lucrând el mult prin curăţenia şi iubirea inimii tale, care şi în chinuri pentru credinţă ţi-au fost la fel de dulci, la fel de tari şi de duioase şi de doritoare de har peste oamenii toţi, peste cei răi şi peste cei buni. O, pace ţie între sfinţii Mei în ziua ta de sobor între sfinţi. Acum şi pe vecii, pace ţie! Amin.

O, fii ai cuvântului Meu de peste voi, vă învăţ Eu, Domnul, şi vă spun despre lucrarea harului. Când omul are rece şi nedragoste în el, când are ură în inima lui, Eu Îmi retrag harul de deasupra lui, iar el nu mai poate cu iubirea şi cu credinţa cea pentru iubire, nu mai poate pentru Mine şi Mă părăseşte, se răceşte şi Mă părăseşte după ce Mă dispreţuieşte fără de teamă pentru aceasta, şi rămâne el apoi de partea păcatului, de partea despărţirii lui de Dumnezeu. Pe neştiute, pe negândite i se întâmplă lui aceasta, după ce umbrirea cu harul Meu nu mai este deasupra lui.

O, nu pot, nu pot să-l ajut pe cel ce-şi face rost de locuinţă pentru satana în el, de ură şi de răceală de suflet şi de iubire pentru cei din jur, măcar şi pentru unul dintre cei din jurul lui. Nu pot cu harul Meu peste cel nemulţumit de Mine şi de semenii lui, nu pot cu nici un chip să-l ajut cu cele din cer pe unul ca acesta, şi rămâne el cu cele de pe pământ, care se fac lui calde, iar harul Meu se retrage, fiilor, că nu poate el peste cei ce n-au inima curată, inimă care iubeşte şi iartă, dăruindu-se cu umilinţă şi cu aplecare faţă de toţi, aşa cum şi lucrează cei plini de harul credinţei lucrătoare, care se arată prin fapte, măi fiilor, prin dragoste de semeni, şi nu de sine, căci vai celor ce au în ei aluatul iubirii de sine, care-l trage pe om de sub harul Meu şi îl duce spre lucrarea împotrivirii pentru dragostea de sus, şi iată, cei ce nu iubesc, cei ce dispreţuiesc şi urăsc, vor merge aceştia la pedeapsă veşnică, iar cei drepţi, pentru că au iubit, vor merge la viaţă veşnică, precum am spus Eu, Domnul, acum două mii de ani despre lucrarea zilei venirii Mele, venirea Fiului Omului întru mărirea Sa şi toţi sfinţii îngeri cu El. Şedea-voi Eu atunci pe jeţul dreptăţii şi vor sta adunate înaintea Mea neamurile toate, şi-i voi despărţi pe unii de alţii precum ciobanul desparte pe oi dintre capre şi voi pune oile de-a dreapta Mea, iar caprele, de-a stânga, pe unii spre binecuvântare, iar pe ceilalţi spre blestem, precum este scris. Amin.

Iată zi de învăţătură am petrecut cu voi, fiilor. Cei credincioşi ca pe pământ încep cumva şi ei acum vremea cea cu post de bucate, dar lucrarea harului are putere prin faptele credinţei şi prin despărţirea de păcat şi de răutate a inimii. Să rupă lanţurile răutăţii cei ce dau să se oprească de la îmbuibarea cu mâncări. Să caute cu harul Meu cei ce vor cu Dumnezeu şi pentru Dumnezeu, iar aceasta trebuie să înveţe omul să facă aşa. Îi trebuie învăţător omului, căci omul este departe de Dumnezeu cu viaţa sa, cu fapta sa, iar Eu grăiesc din cer peste pământ, şi cine voieşte Mă aude. Amin.

Binecuvintez neamul român cu înţelepciune de sus peste el ca să caute el sub lucrarea harului, sub umbrirea harului de sus. Har, har peste neamul român, că are el de biruit de peste el pe cei semeţi cu duhul, pe fiii minciunii, pe cei ce n-au nimic din Dumnezeu în iubirea lor.

O, pace ţie, neam român! Harul Meu stă deasupra ta ca să te umpli de har

şi să poţi prin puterea lui în vremea aceasta de strâmtorare de peste tine. O, Dumnezeu este iubire, iubire din cer, iubire sfântă. Aşa să fii şi tu, ca Domnul Dumnezeul tău să fii. Iată-Mă deasupra ta cuvânt! Ia-Mă înăuntru şi miluieşte-Mă, ca să fii cel binecuvântat, şi de-a dreapta Mea să fii. Ori de câte ori vei primi şi vei milui pe cei mai mici fraţi ai Mei, care Mă poartă peste pământ cuvânt, pe Mine Mă vei primi, pe Mine Mă vei milui.

Lucrarea harului Meu stă deasupra ta şi te învaţă să-L miluieşti pe Domnul, o, neam român. O, iată-Mă! Unii altora să ne facem bine, unii pe alţii să ne primim şi să ne miluim.

Iară şi iară pace ţie, pace ţie, neam român! Domnul Dumnezeu îţi dă ţie pacea Sa şi miluinţa Sa ţie. Amin, amin, amin.

10/23 februarie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai

Mi-e Duhul plin de dor pentru coborârea Mea cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea. Cuvântul Meu se face carte, se face el venirea Mea pentru pregătirea omului, căci ziua slavei Mele se apropie şi-Mi trebuie martori că am lucrat şi că lucrez pentru pregătirea ei şi a omului, şi Mi-e dor, Mi-e tare dor să cobor şi să cuvintez, iar pentru aceasta Mi-a trebuit aşternut, Mi-a trebuit o mână de ucenici, un popor, la care să găsesc credinţă în venirea Mea cea de azi, scrisă în Scripturi că va fi în vremea aceasta, şi venire să găsesc şi veghe ca să Mi se deschidă când vin.

Cu dor cobor, cu dor de la o coborâre la alta. Eu sunt *Cuvântul lui Dumnezeu* şi Mi-e dor să grăiesc pe pământ. Îi este dor lui Dumnezeu să cuvinteze, căci Dumnezeu este Cuvântul, de la început şi până la sfârşit este, şi prin El toate s-au făcut şi se fac.

Pace ţie, poporul Meu, casa Mea cea de azi! Este scris despre cel ce crede în Mine că voi veni la el şi-Mi voi face casă la el şi voi cina cu el şi Mă voi arăta lui, şi împlinesc acestea cu tine, şi tu cu Mine, măi poporul Meu. O, ce uşor Îmi este să împlinesc cele scrise de Mine dacă am credinţă în voi pentru împlinirea lor! O, ce dor Îmi este să împlinesc Scripturile care mai sunt să se împlinească, măi poporul Meu! Voiesc să vin pe pământ cu trupul văzut şi să dau poruncă cerului cel nou şi pământului cel nou să se arate odată cu Mine şi să-i bucure pe ai Mei, fiindcă am spus acum două mii de ani că Mă duc la Tatăl, că Mă duc să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu să fie şi ai Mei. O, sunt multe locaşuri în casa Tatălui Meu, dar Eu sunt pe tron lângă Tatăl şi-Mi slujeşte slava tronului stăpânitor şi am aproape suită din cer, şi de pe pământ venită.

O, bine este să fie al Meu cu totul omul pe pământ şi să-Mi fie ucenic. Cel ce-Mi este Mie ucenic nu mai are altceva de lucru pe pământ, nu mai are viaţă aparte, ci are în Mine şi pentru Mine cu totul, are în casa Mea, are înaintea Mea, iar aceasta tu trebuie să înţelegi îndeajuns, măi poporul Meu de la izvor. Te am aproape de gura Mea, de locul izvorului Meu de cuvânt, şi vin la masa ta grăind şi punând pe masă pentru pregătirea omului, că vreau să-L iubească omul pe Domnul, pe Cel ce vine, măi fiilor. Vreau să fiţi voi clopoţelul Meu, vestirea Mea peste pământ, şi să-L vestiţi mereu pe Cel ce vine şi să-I împărtăţiţi venirea, să meargă Domnul pe pământ cuvânt, să meargă mereu,

căci Eu sunt apostolul Tatălui şi sunt purtătorul Lui de cuvânt şi vin pe pământ, mereu vin cuvânt pe pământ şi mereu lucrez, căci Tatăl Meu lucrează, mereu lucrează Tatăl, şi prin Mine lucrează Tatăl.

Este scris în ziua aceasta prin rânduială bisericească duminica izgonirii lui Adam din rai, ca să se trezească omul spre apropierea lui de Dumnezeu, şi nu să-L piardă pe Domnul, căci la început L-a pierdut omul pe Dumnezeu, L-a pierdut prin păcatul neascultării, dar mai întâi L-a pierdut prin păcatul trufiei, şi apoi prin neascultare, căci numai cel trufaş nu poate să asculte de la Dumnezeu, fiindcă trufia este păcat asupra lui Dumnezeu.

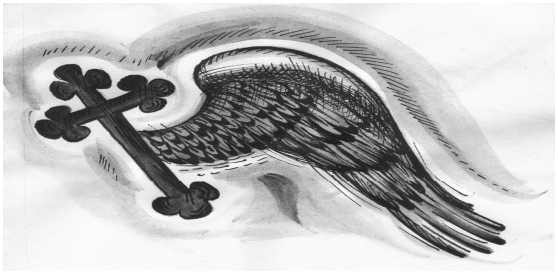
Omul care nu-L iubeşte pe Domnul este om trufaş, care ascultă de sine însuşi. Se cunoaşte cel trufaş, se cunoaşte prin iubire de sine, prin ascultare de sine însuşi, şi apoi faptele lui îl arată, aşa cum l-a arătat pe Adam fapta neascultării. Iar în ziua aceasta părinţii cei sfinţi au pus la început rânduială sfântă peste biserică şi au scris să înceapă omul creştin şapte săptămâni de post ca să se pregătească pentru înviere, să se înveţe cu aşteptarea învierii şi să lucreze pentru ea, că are nevoie de înviere omul.

O, trebuie să se supună omul, căci la început nu s-a supus, şi a murit prin neascultare omul cel de la început, iar acum trebuie omul să-şi lucreze învierea prin supunere înaintea Domnului, trebuie să ţină post, căci la început n-a ascultat să ţină.

O, trebuie reparată greşeala ta, omule. Neascultarea ţi-a adus căderea din rai, iar acum trebuie să facem întoarcerea. Ai ascultat de femeie şi n-ai mai ascultat de Dumnezeu. Când omul este atras de femeie, aceasta este pentru că femeia este atrasă spre bărbat din pricina neascultării de Dumnezeu şi a ascultării lui de femeie. O, vino spre trezire, omule! Flutură îngeraşii între cer şi pământ şi lucrează în ajutorul tău ca să te laşi de păcat şi să treci din trup în duh, căci trupul nu-ţi foloseşte la nimic, decât la despărţirea ta de Dumnezeu, omule.

Iată, vremea postului vine în ajutorul omului. Postiţi de păcat, o, fii ai oamenilor! Postiţi de trup, căci trupul îl trage pe om de la Dumnezeu, îl trage în cele ale trupului. Fiţi senini la inimă şi la faţă, ca nu cumva să se bucure diavolul de postirea voastră cea trufaşă. Fiţi tainici între voi şi Dumnezeu, căci Domnul le dă har numai celor smeriţi.

Plânge omul cel zidit de mâna Mea la început, plânge înaintea Mea, şi iată ce-Mi spune:

— *Doamne, Doamne, primeşte iarăşi ruga mea cea pentru tot omul, o, Doamne. Să fie cuminte omul, dar ajută-l să fie aşa, căci femeia a fost căderea omului din rai, şi aşa este şi azi, şi omul poate fără Dumnezeu, dar fără femeie nu poate, căci femeia a luat locul lui Dumnezeu în sufletul omului. Eu aşa am păţit, şi mi-ai ieşit înainte şi m-ai mustrat pentru aceasta, dar eu m-am împietrit, ca drept răsplată peste mine a păcatului trufiei, Doamne. O, dorul de mărire îl face mic de tot pe om, dar nu ştie omul aceasta, decât dacă-i spune cineva. Izgonirea mea din rai a fost după ce am ascultat de femeie, după ce am avut femeie pentru sufletul meu.*

Să postească de femeie omul, o, Doamne, iar femeia trebuie să fie mai

sălbatică, mai pădureaţă, mai rece prin acestea, mai puţină, Doamne, căci femeia se arată apropiată cu toate ale ei de cei din jurul ei, iar omului îi scade puterea cea pentru harul cel de sus.

O, să se înveţe cu Dumnezeu femeia, şi se va învăţa şi omul cu Dumnezeu. Să-I dea Domnului toată iubirea ei, nu să şi-o dea ei sau omului, şi aşa va face şi omul, dar ajută-l Tu pe el pentru această împlinire, o, Doamne.

Mi-e milă de Tine, Doamne. O, cât ai suferit şi cât suferi de la păcatul meu, lung de şapte mii de ani din om în om, lung păcatul meu, Doamne! O, iartă-mă, ajutându-l pe om să rămână de partea Ta, Doamne! O, iartă-mă, înviind Tu în om, o, Doamne! Amin.

Eu, Domnul, ascult ruga durerii tale pentru om şi-ţi ştiu durerea ta, ţi-o ştiu Eu. Ai pierdut iubirea raiului când ai călcat peste ea. Ai căzut apoi pe pământ plin de durere, plin de tristeţe, şi ai slujit păcatului, neputincios asupra lui. Eu, Domnul, ascult suspinul tău, durerea ta pentru om, şi vin pe pământ cuvânt ca să-l ajut pe om, şi vin mereu. Nu mai stau în cer, că e nevoie de învierea omului pe pământ. O, vin curând, curând vin pe pământ cu slava Mea, cu ziua Mea cea de la sfârşit de timp şi Mă voi da cu ea celor ce M-au iubit şi Mă iubesc. Amin.

Aşez cuvânt de binecuvântare pentru vremea postului mare, cel de dinaintea prazncului Învierii Mele. Eu în fiecare an trăiesc iar şi iar ceea ce am trăit şi am îndurat acum două mii de ani, şi tot mereu împrospătez învierea omului peste cei ce Mă urmează iubindu-Mă şi făcând voia Mea în ei, dar prea mulţi sunt cei care nu Mă iubesc şi nu Mă caută pentru viaţa Mea în ei. Eu pentru aceştia plâng, plâng pe cruce, plâng, şi răstignirea Mea pentru ei este mereu astăzi. Plâng şi suspin pe cruce, mereu astăzi plâng pentru cei ce nu caută la crucea Mea.

O, pace ţie, poporul Meu, casa Mea cea de azi, la care vin de la Tatăl cuvânt pe pământ ca să fiu împărţit de pe masa aceasta! O, dă-Mi putere să vin, dă-Mi mereu, fiule. O, dă-Mi mâna să vin. Nu mai este credinţă pe pământ pentru venirea Mea, dar tu rămâi, o, rămâi fiul cel credincios şi stai deschis ca să vin, că Eu la tine vin, aşa cum tu la Mine ai venit, şi unii pe alţii ne mărturisim, mărturisindu-ne venirea, şi în Dumnezeu ne este întâlnirea. O, pace ţie! Tu eşti poporul Meu cel de azi. Pace ţie! Amin, amin, amin.

17 februarie/2 martie 2014

Ilustraţiile revistei: lucrări de grafică, tapiserie, pictură şi sculptură ale Atelierului de creaţie creştin-ortodoxă „Noul Ierusalim“ - Pucioasa

se distribuie gratuit